

השבועון לפנסאים • יוצא לאור על ידי תלמידי ישיבת תורת"ל המרכזית כפר חב"ד

איר בין

א לאמטער נשויק!

גליון 8 • עבת פרשת צו, י"ג אדר שני, ערב חג הפורים תשע"א

המערכת מאחלת לכל החיילים

א פרויילעכן פורים

והצלחה רבה ב'מבצעים'!

פנסאים

מאירים את העולם על-ידי לימוד התורה

שע"י תלמידי ישיבת תוספי תמימים ליובאוויטש המרכזית כפר חב"ד

כתב-יד-קודש מהרבי
מתפרסם השבוע לראשונה
במדור "כאן בכפר"

חסידיו של קוק

היאורי הרבי לגמרא הנלמדת

אדם ומים |

"נמשלו דברי תורה למים . . מניחין מקום גבוה" (תענית ז.)

התורה נמשלה לדברים רבים, שמן, חלב, מים ועוד. השבוע הזכרנו במהלך הלימוד את הדמיון בין תורה למים. הגמרא מזכירה את העובדה שמים נשפכים ונמשכים תמיד למקום נמוך ככל שאפשר. זאת, למרות שהם נמצאים במקום (וממילא - בדרגה) גבוה יותר.

הרבי מסביר, שהדמיון למים לא מסתיים בתורה עצמה אלא קיים גם, ובעיקר, באדם הלומד. כדי שדברי התורה יחדרו באדם הלומד, עליו להתנהג כמו מים. את "המקום הגבוה" בו הוא נמצא - הרגשתו כחשוב ונעלה, עליו "להניח", לעזוב. במקום זאת, עליו לרדת ל"מקום נמוך" להתנהג בשפלות ולהיות ב"ביטול". כך, יחדרו בנו מי הדעת - דברי התורה.

(ע"פ לקו"ש חלק ט"ו עמ' 325)

טועמים גאולה

עובדות על ימות המשיח, מתוך ציפייה לביאתו המהרה

כל יום פורים? |

כל המועדים שאנחנו מכירים יתבטלו בזמן הגאולה. היי, למה אתם עצובים? לא אמרנו שבמקום החג יהיה יום חול רגיל. להיפך. הרבי מסביר שתהיה אז שמחה גדולה בכל יום ויום, ממש כמו חג. לכן, כאשר יגיע המועד, לא יבחינו בשמחה מיוחדת, והמועד יתבטל מאליו.

ובכל זאת, חג אחד יישאר איתנו. נכון, חג פורים. כנראה שיש קצת אמת בשיר שקובע שפורים הוא חג גדול ליהודים... השמחה של פורים היא באמת גדולה יותר מכל חג אחר. לכן הוא יורגש גם על רקע השמחה התמידית שתשרור לעתיד לבוא, ולכן אמרו חז"ל שפורים לא יתבטל.

מלבד עצם השמחה, יהיו שינויים נוספים. בעוד שלפני חורבן הבית הייתה העלייה לרגל נוהגת רק שלוש פעמים בשנה, בימות המשיח יעלו לרגל מדי שבת בשבת וגם בראשי חודשים.

עד כמה שנאריך, לא נוכל לתאר את השמחה הגדולה שתהיה בימות המשיח. אין ביכולתנו בכלל להבינה. תפילתנו, שעד שידפס העיתון ויגיע לחיילים, יבוא משיח צדקנו. אז נבין ונרגיש, וכמובן נשמח.

כאן בכפר חב"ד

הסיפורים שמאחורי המקומות

ה'רשת'

צריף קטן ניצב לו באמצע הכפר, סמוך לשיבת תומכי תמימים. בניגוד לגודלו המזערי, הפעילות שיצאה ממנו, הייתה בהיקף כלל-ארצי. על קצה המזלג אודות "רשת אוהלי יוסף יצחק", וגם: למי שייך הצריף?

אל תסתכל בקנקן...

לאחר קום המדינה בארץ ישראל הורה הרבי לחסידי חב"ד לדאוג לחינוכם היהודי של ילדי ישראל. הרבי דרש שהחסידים יקימו בתי ספר ברחבי הארץ, שייכללו כולם תחת רשת אחת. שמה: "רשת אוהלי יוסף יצחק", על שמו של הרבי הקודם. בתחילה נפתחו ארבעה בתי ספר. כאשר התלבטו בהנהלת הרשת היכן למקמם, פסק הרבי בבירור: יש להקים בתי ספר במקומותיהם של העולים העניים. להם, אין מי שידאג חוץ מאיתנו.

עם השנים נוספו לרשת עשרות רבות של בתי ספר ומאות גנים, בכל רחבי הארץ. לשם כך, עברו אברכים צעירים עם נשותיהם לגור במקומות נידחים. מקומות שכוחים כתענך, ברוש, זרנוגא וקרית גת הוצבו בגאווה על מפת החינוך החב"די. מטה הפיקוד של הרשת היה בכפר חב"ד. לשם הגיעו ההוראות מהרבי, ומשם יצאו ההוראות לרחבי הארץ ..

...

בשולי המגרש עליו נבנתה הישיבה בכפר חב"ד, היה צריף רחב ידיים, במכתב שנכתב לרב אפרים ע"ה וואלף - מנהל הישיבה, הורה הרבי להעמיד את הצריף לידי הרשת. שם הוקמו משרדי ההנהלה. את קירות הצריף עיטרו בכרזות יהודיות חסידיות ובעשרת מבצעי רבינו. לפני שלוש שנים הרסו את החצי המערבי של הצריף והעמידו במקומו קראוון חדיש משם מנוהלת היום הרשת. גם הכינוסים הגדולים שכולנו מכירים - מידי ' שבת ביד אליהו, מאורגנים משם.

דעת יתנו, בתור הלואה, להרשת דאהלי"י
את הצריף שלהם, כיון שהצריף גרמא.

פיענוח כתב היד:

בטח יתנו, בתור הלואה, להרשת דאהלי"י [=אהלי יוסף יצחק] את הצריף שלהם, כיון שהזמן גרמא.

לפנינו צילום חלק מהמכתב בו מורה הרבי להנהלת הישיבה להעביר את הצריף לרשת. הרבי הוסיף את ההוראה בשולי המכתב, בידו ממש. **צילום זה מתפרסם כאן לראשונה!**

ראיון השנה

מבוקר עד ליל הם עמלים על ניקיון הישיבה • השמות: 'אברם' ו'אלישע'
ממש לא מסגירים את העבודה
• שמדובר בצמד גויים למהדרין •
ראיון מרתק עם "הסודנים" - מנקי הישיבה, כולל חשיפות מרתקות

צילומים: ישעיהו ריבקין

בישיבה "דידן נצח". רצינו לשאול, איך אתם מתמודדים עם קשיי השפה?

אברם (ממשש את השפה התחתונה): מה? הכל בסדר עם השפה.

אלישע: אם אתה מצליח לראיין אותנו בלי לדעת מילה ב"סודנית", אין סיבה שאנחנו לא נוכל להתוועד באידיש.

כפי שאתם יודעים, בישיבה מתקיימת פעילות עם הילדים. כאשר הייתם ילדים, באריתריאה, איזו פעילות היתה לכם?

אלישע: ראשית כל חשוב להדגיש שמאד התפעלתי מזה שמוציאים עיתון לילדים. אצלנו באפריקה, רק המשכילים ביותר יודעים לקרוא. וגם זה, רק בגיל ארבעים.

אברם: אני נזכר בימים הקסומים שלנו כילדים. היינו צועקים יחד "ב-נ-ה ב-נ-ה ב-נ-ה".

מה באמת קיבלתם בתמורה? ביחד (מגחכים): עונש.

מילה לסיום?

אברם: תהיו ילדים טובים.
אלישע: חסידישערס...

לפני קצת יותר משנתיים, התעוררו בחורי הישיבה המרכזית בכפר חב"ד למציאות חדשה. קבוצת המנקים הותיקה של הישיבה נעלמה מהנוף, ובמקומה צצו שני כהי-עור שתקנים. מפה לאוזן נלחשה השמועה, שהשניים כלל אינם יהודים, ועלו ארצה כדי למצוא עבודה. "סודנים", דבק בהם הכינוי.

ימים חלפו, ואט-אט התעררו המנקים בהווי הישיבתי. הסממן הראשון לשינוי שחל בהם היה השמות.

מה, פתאום אדם קם בבוקר ומחליט שהוא רוצה שם יהודי?

אברם: פשוט רצינו שלא ישימו לב שאנחנו שונים.

אלישע: כן, מה שהוא אמר.

באמת, עם השמות האלה אפשר לחשוב שאתם תלמידי ישיבה. אם לא רואים אתכם... אגב, איך בחרתם את השמות?

ביחד: איך לא?

אכן, תשובה מחכימה.

עם הימים שחולפים, אתם מתחברים לשישיבה יותר ויותר. בה' טבת השנה, למשל, רקדתם

אצלנו בקבוצה

מיומנו של 'פנסאי' צעיר

הרבי בקריאת המגילה בשנות הכפ"ם

”ונהפוך הוא” |

זעליג מספר:

מדי שבוע, במדור הזה, אתם פוגשים את אחד הפנסאים בקבוצה המיוחדת ביותר. כאן אתם קוראים על מה שהתרחש אצלנו בקבוצה במהלך השבוע ו”דרך אגב” לומדים גם שיחה של הרבי על

הפרשה. השבוע, קצת ”נהפוך הוא”. במקום החיילים אני אספר; ולא, אלו לא סיפורים מהשבוע האחרון. זהו סיפורה של התועדות פורים מיוחדת אצל הרבי. פורים תשכ”ו.

כאשר נכנס הרבי בשעה 8:30 להתועדות, איש מהחסידים שמילא את בית המדרש הגדול. לא שיער אלו ’גילויים’ שמימיים היו במהלך התועדות, בשעות של אשמורה לילית, בין לילה ליום. הסיבה לכך הייתה התחלת התועדות, שהייתה שגרתית למדי: הרבי אמר מספר שיחות ומאמר חסידות. הרבי גם הרבה לעודד בידו הקדושה.

בסביבות השעה שתיים לפנות בוקר חל ה’מפנה’. הרבי החל להתייחס לחסידים שונים, לבקשותיהם והפתיע בשיחות ובברכות עד בלי די, תוך שהוא מוזג ’לחיים’ באמרו ”כלים ריקים אל תמעיטי”. הרבי ביקש מכל הנוכחים ”לרוקן את כל הבקבוקים שיש כאן”. מיד נעשה רעש, ובמהירות ’רוקנו’ את כל הבקבוקים.

לפתע אמר הרבי: ”כל הפושט יד נותנים לו...”. הכול הבינו כי שעה זו היא שעת רצון בה פתוחים שערי שמים ושערי שפע, ואיש לא רצה להישאר מאחור. מאות מהחסידים החלו לרוץ לעבר הרבי, ובמקום הייתה מהומה רבתי עד שמיקרופון שעמד מול הרבי נשבר. אך הרבי המשיך למוזג לכל אחד באמרו ”לא לדחוף, כך אי-אפשר לחלק”.

על חסיד ששטה הרבה משקה ונרדם על השולחן, שחק הרבי ואמר: ”רק נסו לגעת בעניבה שלו ותראו שהוא יודע הכל”. בין שלל ההתבטאויות הנדירות שנשמעו מפי הרבי, הייתה זו: ”מייך שרביט הזהב גיב איך צו די וואס פארן אויף שליחות” [= את שרביט הזהב שלי אני נותן לאלה שנוסעים לשליחות...].

השעה הייתה כבר 3:30 כשיצא הרבי מ-770 והחלוקה נמשכה בסמוך למכונת ביה היה אמור הרבי לנסוע. כתוצאה מהדחיפות וההמולה שהיו במקום--- גג הרכב נמעך ואי-אפשר היה לפתוח את הדלת...

הביאו מכונת אחרת והרבי יצא לדרכו. אבל אירועי אותו לילה לא הסתיימו בכך. כשהרבי הגיע לביתו, כבר המתינו שם כשלושים מתלמידי התמימים. עם בואו של הרבי החלו לשיר בקול רם. הרבי סימן בידו הק’ ואף רקד על מקומו.

גם פה חילק הרבי עוד הפעם ’משקה’. אחד הנוכחים בירך את הרבי שיהיה בריא והרבי השיב לו: ”גם אתם וכל אשר אתכם”. ואיסטערן פארקוויי צהלה ושמחה עד אור הבוקר...

נחשים וקסמים

סיפור מתח והמשכים, שקרה באמת!

פרק רביעי

תקציר: מיכאל הצטרף לכת מכשפים באפריקה. הוא מתקדם בדרגות, עד שנעשה חסין בפני מתכות. כעת, הוא רוצה לעזוב את הכת אך חושש מפגיעת המכשפים.

חסין בפני ברזל?

כסלו ה'תש"נ

"נו, אם החלטת לנסוע לרבי...," ניסה הרב פבזנר להבין. אך מיכאל שוב הפתיע, כשסיפר שכבר היה ב-770 ואף קיבל (באמצעות ה"מזכירות") תשובה לשאלתו.

מיכאל ישב על הספסל בשדרה שמתחת בית הוריו בפריז. הוא ירד לכאן באמצע הלילה, כדי לסדר את מחשבותיו, לאחר שלא הצליח להירדם.

"הרבי הורה לי לפנות לרב בפריז. כך הגעתי אליך - כבוד הרב" חיך מיכאל. ואחר הוסיף בטון מודאג "היום בבוקר קיבלתי מהם מכתב, ובו הם מאיימים שאם לא אחזור לכת לאלתר חיי בסכנה!".

הוא נזכר ביום בו עזב את אפריקה, לפני שבוע בדיוק. כיצד ניגש לראש הכמרים והודיע לו שעליו לבקר את הוריו בפריז "סע לשלום", הפתיע אותו הכומר בברכתו.

כעבור פסק זמן קצר של מחשבה, הורה הרב פבזנר למיכאל דרך פעולה: על מיכאל לשאת איתו לכל מקום שהוא הולך פיסת קלף. על פיסת הקלף הזו כתב הרב באותיות סת"ם את הפסוק "כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל". אם יגיעו מכתבים נוספים "מהם", הורה הרב, אין להכניסם הביתה. מיד כשהם מתגלים צריך לקורעם לגזרים ולהשליכם בפח האשפה.

החשש בליבו של מיכאל גבר בכל יום בו הוא נשאר בפריז. הן בכוונתו לנטוש את הכת, ומה יעשו לו הנזירים כשיגלו את תכניתו?

לפתע נצנץ במוחו רעיון. "הרבי מליובאוויטש", טפח מיכאל על מצחו. "כיצד שכחתי את הצדיק המפורסם היושב בברוקלין שבניו יורק. הוא וודאי יכול לעזור לי!".

"סליחה, רצית משהו?". היה זה אדון מכובד בעל קרחת מבהיקה, שעבר לפניו בעיצומו של טיול חצות עם החתולה שלו. "לא, לא", פטר אותו מיכאל בהינף יד. "דיברתי עם עצמי".

כ"ח שבט תש"נ

מיכאל רכב על האופנוע שלו ברחוב צר במיוחד. הוא פנה לעקוף רכב מסחרי כבד שנסע לפניו, כשלתע הוא מרגיש שמישהו מסובב לו את הכידון.

כעבור יומיים

הרב הלל פבזנר, רב קהילת חב"ד בפריז לא הופתע כלל כשצעיר גלוי ראש נכנס למשרדו וביקש במבוכה כיפה. כאשר שמע מהצעיר, הלא הוא מיכאל מיודענו, את סיפור חייו, כבר ניכרו אותות התדהמה על פניו.

כאילו כוח בלתי מוסבר דוחף אותו לפנות ימינה ולהתנגש ברכב שלצידו. הוא הספיק לשמוע את חריקת הבלמים, לפני שאיבד את הכרתו...

המשך יבוא...

בעין המצלמה

מהט לפעילות הפנסאים

הכל הוא לפני שנים באדינה
ראוקה. לראש הממשלה -
אמֶשֶׁרֶטוּס, הייתה איית
ממך אהובה. עכבר בר.

הלו, בובתן? מה דעתך
אולי נרעיל אותך?

רעיון מצויין תרש!
אני חיד מתקשר לוטרניך.

רוצה
לעשות
פיזוע?

שם, יש לי רעיון. בא נחם את
העכבר של ראש הממשלה.

בובתן,
בוא
לקחת
את
הרעל.

אסן,
תבוא
לביט שלי
עם רעל
עכברים!

"וכל מעשה
תקפו, ופרשת
גדולת ג'יוסון,
הוא הם
כתובים בסרט
דברי החימוס..."
- סוף -

ג'יוסון הבין שהעניין רציני ופנה חיד
למנטרה האסאית שצברה את השניים.

בנסיעה תמימה באונית
עלו הברשים לרכבו של
ג'יוסון, התגב הספסלן. ג'יוסון הצליח
להבין מהם את תוכניתם הצדונית.